

V. fundur

Fimmti fundur Etadeildar starfsárið 2007-2008 var haldinn 10. mars 2008 kl. 19:00-21:15 í Litlu-Brekku. Fundurinn var undirbúinn af hópi sem hefur það verkefni að efla tengsl við aðrar DKG deildir. Að þessu sinni voru gestir okkar tólf Deltakonur af Vesturlandi.

Mættar voru: Guðrún Hrefna, Ásta, Bergþóra, Bryndís Guðmundsd., Bryndís Sigurjónsd., Brynhildur, Eyrún, Hafdís, Kristín Ólafsd., Kristín Steinarsd., Magnea, Rannveig, Sophie, Stefanía, Vilborg, Elísabet, Kirsten, Rannveig, Inga Margét og Auður.

1. Guðrún Hrefna setti fund, bauð fundargesti velkomna og kveikti á kertum. Hún kallaði upp tvær konur sem meðtóku hrós/rós. Vilborg fékk rós fyrir framlag sitt til diplómunáms fyrir þroskahamlaða við KHÍ sem hlaut Múrbrjótinn 2007 – viðurkenningu Öryrkjabandalagsins. Gerður náði þeim áfanga að verða sextug. Guðrún Hrefna minnti á vorþing DKG og fjallaði lítillega um kosningu nýrrar stjórnar sem fyrir liggur og nýja félagi sem teknir verða inn á næsta aðalfundi.
2. Kristín Ólafsdóttir flutti orð til umhugsunar og lagði út af gildi tónlistar og annarra lista fyrir þroska og vellíðan og rakti hver áhrif tónlist hefði haft á sig. Hvernig væri lífið án tónlistar?
3. Nú var borin fram dýrindis humarsúpa og höfðu Eta- og Deltasystur gott tækifæri til að rabba saman.
4. Nú var komið að aðalerindi kvöldsins: *Þar sem söngur sali fyllir – sálir þroska ná*. Flytjandi var Kristín Valsdóttir adjúntk við KHÍ. Hún hefur rannsakað stöðu tónmenntar í íslenskum grunnskólum. Hún greindi frá áhyggjum sínum af því að minna væri sungið í skólum nú en áður. Margir grunnskólar sinna ekki lögboðinni tónmenntakennslu og samkvæmt hennar rannsókn er rúmlega helmingur grunnskóla án tónmenntakennslu. Skortur er á menntuðum tónmenntakennurum og tónmennt er ekki lengur sinnt sem skyldi í kennaranámi, þannig að almennir kennarar líta ekki á það sem hlutverk sitt t.d. að láta nemendur syngja. Það kom fram að af öllum listgreinakennurum í grunnskóla séu tónmenntakennarar langfæstir. Kristín ræddi um gildi tónmenntar sem nær jafnt til hins tilfinningalega, vitræna og félagslega. Án tónmenntakennslu væri ekki verið að mennta alla manneskjuna. Samkvæmt heilarannsóknum er hver heilbrigður einstaklingur músíkalskur; bara spurning um að laða þann hæfileika fram. Hún ræddi um ástæður þess að ástandið er eins og það er. Hún nefndi stefnuleysi yfirvalda, takmarkaðan áhuga og nefndi þar sem dæmi að ef ekki væri kennsla í íþróttum myndu foreldrar vera fljótir að kvarta en enginn setti spurningamerki við það að ekki væri tónmenntakennsla. Hún benti þó á að mikill fjöldi nemenda sækti nám í tónmenntaskólum, en það væri ekki nóg. Tónlist þyrfti að ná til allra. Hún kannaði viðhorf tónmenntakennara til starfsins. Þeir sem hætta gefa þá ástæðu að áhugi og stuðningur innan skólans sé ekki fyrir hendi, einangrun í starfi og of margir nemendur sem þarf að sinna. Kristín ræddi einnig við þá sem hafa ílenst í starfi og samhljóma álit þeirra var að það sem skipti máli væri stuðningur skólafyrivalda og frelsi til að mega gera ýmsar tilraunir, t.d. gera starfið sýnilegt út á við, láta nemendur koma fram utan skólans. Þessir kennarar hafa mikinn metnað og sækja fagvitund sína í að vera sérfræðingar í tónlist en jafnframt uppalendur/fræðarar. Kristín benti á að það mætti nálgast tónmenntakennslu á fjölbreyttan hátt og nýta þann áhuga sem ungt fólk hefur á tónlist. Að loknu erindi Kristínar urðu lífligar umræður.
5. Næst á dagskrá var framlag Deltasystra. Jenna og Gulla stjórnðu söng og kenndu okkur nýjan DKG söng sem þær höfðu fundið og snarað texta úr ensku á íslensku. Í kjölfarið

stjórnaði Kristín Valsdóttir ryþmaæfingu. Var þetta hin besta skemmtun. Að launum fengu þessar konur rós/hrós.

6. Sigurveig frá Deltadeild kvaddi sér hljóðs og þakkaði góðar móttökur og skemmtilegan fund.
7. Guðrún Hrefna sleit fundi kl. 9:15 og þakkaði viðstöddum góðan fund.

Fleira gerðist ekki og hélt hver til síns heima eftir mjög líflegan og skemmtilegan fund. Sannaðist enn og aftur að maður er manns gaman og full ástæða til að eiga í framtíðinni gott samstarf og samveru við aðrar deildir. Það lífgar upp á félagsstarfið.

Auður Torfadóttir skráði